

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 405

гр. Пловдив, 28.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Рангелова
Деница Ц. Стойнова

като разгледа докладваното от Милена Рангелова Въззивно частно наказателно дело № 20225000600436 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XXII вр. с чл. 440 ал.2 от НПК.

Образувано е по частна жалба на осъдения А. Д. Д. против определението № 342/05.10.2022 г., постановено по ч.н.д. № 479/2022 г. по описа на ПзОС, с което е отхвърлена молбата му за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част от наложено му наказание лишаване от свобода.

В жалбата е изложена претенция да се отмени определението на окръжния съд и да се постанови ново, с което молбата за УПО да се уважи. Обжалваният акт се оценява като бланкетен и незадълбочен, а приложения съдебен подход – като едностранчив. Решаващата инстанция е укорена, че не е конкретизирала мерките, които биха оказали възпитателен ефект в оставащия минимален срок на наказанието лишаване от свобода.

Постъпило е възражение от страна на началника на Затвора-Пазарджик, в което пространно е разгледан пенитенциарния престой на г-н Д. и е повторена аргументацията в становищата на затворническата администрация, че целите на наказанието все още не са изпълнени.

ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като се запозна с доводите на страните, с атакуваното определение и прецени събраните по делото данни, намери, че жалбата е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, а разгледана по същество, е неоснователна.

Няма спор по делото относно наличието на първата предпоставка за предсрочно условно освобождаване на А. Д. по смисъла на чл. 70, ал. 2 вр. ал. 1 от НК. Действително той фактически е изтърпял повече от 1/2 от определеното му по н.о.х.д. № 198/13г. на РС-Първомай наказание три години лишаване от свобода (към днешна дата му остават за изтърпяване два месеца и няколко дена).

Няма ги обаче другите предпоставки. За да се счете за основателно нечие искане за условно предсрочно освобождаване, е необходимо да са налице и доказателства, че осъденият се е поправил по смисъла на чл. 70, ал. 1 НК. За подобна констатация се

налага цялостно изследване на пенитенциарен престой на дадения осъден.

От приложените становище на инспектор „СДВР“ и на началника на Затвора гр. Пазарджик по изпълнение на плана на присъдата и по молбата за УПО, експертна оценка на актуалното психично и емоционално състояние на осъдения и документите от представеното затворническо досие се извличат данни за безпроблемно битуване в затворническата среда (в която Д. е поставен за пореден път), липса на пристрастеност към наркотици и алкохол, нисък риск от разстройство в мисленето, липсващи психически проблеми, готовност за работа и постоянна трудова заетост, във връзка с която е многократно награждаван. ПАС намира, че тези данни, които безспорно се интерпретират като положителни, не са достатъчни за претендираното предсрочно освобождаване.

Въззивният съд счита за нужно да припомни на жалбоподателя указанието в ПВС № 7/75г. на ВС на РБ относно констатацията за примерно поведение – тази констатация трябва да се основава на данни за широкомащабно (всеобхватно) и трайно положително поведение. С други думи, доброто поведение трябва да свидетелства за съзнателно поправяне. В случая подобна тенденция не се наблюдава. Осъденият омаловажава и подценява своите грешки и негативен опит и не е успял да развие самокритичност и себевзискателност. Проявява конфликтна и конфронтационна готовност, показва импулсивни реакции, не поема лична отговорност за деструктивното си поведение.

Сред негативните му прояви се откроява извършеното на 19.12.19г. бягство по смисъла на чл. 297, ал.1 НК, реализирано благодарение на по-облекчения режим в затворническо общежитие от открит тип в село Ч. (където е преместен) и на изпращането му на недостатъчно контролиран работен обект. Това престъпление, за което е бил наказан с лишаване от свобода, е представлявало регрес на първоначално поддържаната от осъдения конструктивна поведенческа линия. ПзОС е бил прав в извода си, че разискваното дръзко деяние ясно показва липсваща готовност да спазва обществените отношения, свързани с правилата за задържане под стража. Показателен в същата насока е и фактът на нарушаване на определения изпитателен срок на предходно условно предсрочно освобождаване от изтърпяване остатъка от наказанието лишаване от свобода (по н.о.х.д. № 248/05г. на РС-Чирпан), заради което нарушение и на основание чл. 70, ал. 7 НК е постановено (през 2018г.) да изтърпи и въпросния остатък.

По-нататък окръжният съд е отчетел и липсата на промяна относно риска от рецидив, високият риск от вреди, сериозно снижаване на саморегулаторните механизми и наблюдаваното омаловажаване на настъпващите в различни ситуации вредни последици.

И в последна сметка е споделимо така аргументираното виждане на проверяваната инстанция, че работата с жалбоподателя трябва да продължи за оставащия период. Процесът по отстраняване изкривяванията в неговата ценностна ориентация е в ход, като прогнозата за живот на свобода без извършване на престъпления е все още неблагоприятна.

По реда на настоящото производство съдът няма правомощие да определи какви мерки за превъзпитание на Д. биха дали ефект, така че укорът към ПзОС, че не е дал подобно указание на затворническата администрация, се оказва недопустим.

С оглед направената и от въззивната инстанция констатация за недостатъчност

на пенитенциарно въздействие жалбата се оказа неоснователна, а атакуваният съдебен акт – законосъобразен, поради което ПАС

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определението № 342 от 05.10.2022 г., постановено по ч.н.д. № 479/2022 г. по описа на ОС-Пазарджик.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на протест и обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____